

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/55/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200807
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200807.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: A. W., bytom E., právne zastúpený: JUDr. Diana Hrončeková, advokátka, Dolná 36, Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/307363/2013 zo dňa 27.06.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/101/2013-60 zo dňa 15. apríla 2014, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline 20S/101/2013-60 zo dňa 15. apríla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/307363/2013 zo dňa 27.06.2013, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 v nadväznosti na § 165b ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 9511401/5/1387049/2013/Zam zo dňa 12.04.2013, ktorým bol žalobcovi vyrubený podľa § 68 ods. 5 v nadväznosti na § 165b ods. 1 zák. č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2005 v sume 35 992,02 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v danom prípade relevantnou bola preukázaná tá skutočnosť, že nedošlo k jednotlivým transakciám, t.j. obchodným prípadom s kolkovými známami medzi spoločnosťou KRAHAL, s.r.o. a žalobcom tak, ako to deklarujú jednotlivé faktúry, pretože bolo bez ďalších pochybností preukázané, že firma KRAHAL, s.r.o., ktorej jedinými konateľmi v rozhodnom

období roku 2005 bol MVDr. Moczo a Mgr. Moczová, vôbec neobchodovala so žalobcom. Samotné vystavenie faktúr, ktoré by i mali formálne náležitosti, nie je dôvodom samo o sebe na uznanie predmetných výdavkov, keď neboli preukázané jednotlivé materiálne plnenia, ktoré mali prebehnúť na ich podklade. Preto nie je možné na daný prípad aplikovať ani rozsudok Súdneho dvora EU C-354/2003 (Optigen). Žalobca si osobu, ktorá s ním konala (podľa jeho tvrdenia D. E.) nepreveril ani výpisom z obchodného registra, ani zistením jeho totožnosti z občianskeho preukazu, ani nepožadoval dôkaz, či táto osoba má oprávnenie konať za dodávateľa, a to už pri uzatváraní zmlúv na dodávku kolkových známok a následne aj pri úhrade jednotlivých faktúr v hotovosti. Na podnet daňového subjektu bola Ústavom kriminalistiky a kriminológie s.r.o. dňa 20.10.2009 vypracovaná analýza kolkových známok nominálnej hodnoty 500,-Sk a 1000,-Sk, ktoré ako uviedol žalobca pochádzali z dodávok od spoločnosti KRAHAL s.r.o. Analýzou boli uvedené kolkové známky označené ako nebezpečný falzifikát. Správca dane na základe uvedených skutočností správne vylúčil z daňových výdavkov výdavky v celkovej výške 5 030 641,-Sk, predstavujúce úhrady faktúr vyplatené v hotovosti spoločnosti KRAHAL, s.r.o. za dodanie kolkových známok. Žalobca v danom prípade uskutočňoval hotovostný platobný styk a dostal sa do dôkaznej núdze ohľadne skutočnosti, komu boli uhradené.

Čo sa týkalo námietky neuznania výdavkov spočívajúcich v cestovných nákladoch vo výške 676.187,-Sk, na pracovné cesty osobným motorovým vozidlom SEAT LEON N. krajský súd sa stotožnil s odôvodnením žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu, že nebolo možné v zmysle § 19 ods. 2 písm. e) zákona č. 595/2003 Z.z. uplatniť si túto základnú náhradu, pretože na pracovné cesty žalobca nevyužíval vlastné motorové vozidlo, keďže bolo preukázané, že osobné motorové vozidlo v roku 2005 vlastnil Ing. N. M., ktorý ho v tom roku aj občas používal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zastúpení advokátkou odvolanie. Namietal, že daňová kontrola bola ukončená 23.11.2007. Dňom nasledujúcim, t.j. dňa 24.11.2007 začalo vyrubovacie konanie, od ktorého dátumu začala plynúť lehota na rozhodnutie. Rozhodnutie správcu dane bolo vydané v rámci vyrubovacieho konania dňa 12.04.2013, t.j. po lehote upravenej v § 68 ods. 2 Daňového poriadku po uplynutí 5 rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie. Správny orgán druhého stupňa preto mal v danom prípade konanie zastaviť podľa § 72 ods. 10 Daňového poriadku. Ďalej zopakoval už uvedené dôvody týkajúce sa skutkového stavu veci.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.05.2014 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, čo oznámenie o vyhlásení rozhodnutia bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Senát najvyššieho súdu konštatuje, že prvostupňový súd podrobne a komplexne odôvodnil napadnutý rozsudok a odvolací súd nezistil potrebu vyjadriť to isté odôvodnenie iným spôsobom. Na doplnenie možno poukázať, že žalobca uskutočňoval so svojim tvrdným dodávateľom KRAHAL s.r.o. hotovostný platobný styk a k sporným faktúram sú pripojené príjmové pokladničné doklady, ktorých pravosť bola spochybnená znaleckým dokazovaním. Výdavok, daňový náklad v danom prípade predstavuje zaplatená suma dodávateľovi. V dôsledku neuskutočňovania bezhotovostného platobného styku sa žalobca dostal do dôkaznej núdze. Žalobca mal možnosť uskutočňovať platobný styk prostredníctvom banky, pričom sám si zvolil rizikovejší spôsob preukazovania platieb, ktoré sú daňovými výdavkami.

Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňový poriadok ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, nemožno vyrubiť daň ani rozdiel dane alebo uplatniť nárok na sumu podľa osobitných predpisov po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť bez povinnosti podať daňové priznanie, alebo v ktorom daňovému subjektu vznikol nárok na uplatnenie sumy podľa osobitných predpisov. Ak ide o daňový subjekt, ktorý si uplatňuje odpočítanie daňovej straty, nemožno vyrubiť daň ani rozdiel dane po uplynutí siedmich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie, v ktorom bola táto daňová strata vykázaná.

Podľa § 69 ods. 2 Daňového poriadku ak bol pred uplynutím lehoty vykonaný úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenie nároku na sumu podľa osobitných predpisov, plynú lehoty podľa odseku 1 znovu od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt o tomto úkone vyzhodený. Vyrubiť daň alebo rozdiel dane alebo uplatniť nárok na sumu podľa osobitných predpisov možno najneskôr do desiatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie, alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť bez povinnosti podať daňové priznanie, alebo v ktorom daňovému subjektu vznikol nárok na uplatnenie sumy podľa osobitných predpisov.

Podľa § 69 ods. 3 písm. a) Daňového poriadku za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane alebo uplatnenie nároku na sumu podľa osobitných predpisov sa považuje doručenie protokolu z daňovej kontroly,

Podľa § 246d O.s.p. ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Senát z obsahu pripojeného spisu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S 29/2008 vo veci preskúmania zákonnosti vyrobeného rozdielu dane z príjmov fyzických osôb žalobcu za rok 2005 prebiehalo od 14.03.2008 (podanie žaloby na Krajskom súde v Žiline) do 18.10.2012 (právoplatnosť rozsudku 3 Sžf/19/2012 Najvyššieho súdu SR v odvolacom konaní).

Lehota na vyrubenie dane správcovi dane neplynula počas súdneho konania v trvaní 4 rokov a 187 dní. Daň z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 bola žalobcovi ako daňovému subjektu vyrubená na základe protokolu z daňovej kontroly č. 657/320/544-39069/07/Zam zo dňa 11.10.2007, ktorý bol s daňovým subjektom prerokovaný dňa 23.11.2007. Od 31.12.2007 plynula 5 ročná lehota na vyrubenie dane do 14.03.2008 (2 mesiace 14 dní). Od 14.03.2008 do 18.10.2012 lehota počas súdneho konania spočívala. Plynúť pokračovala od 19.10.2012 do 12.04.2013. Vyrubenie dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2005 vykonané dodatočným platobným výmerom č. 9511401/5/1387049/2013/Zam zo dňa 12.04.2013 bolo v lehote podľa § 69 ods. 1, ods. 2 prvá veta Daňového poriadku a aj v objektívnej 10 ročnej lehote podľa § 69 ods. 2 Daňového poriadku.

Pokiaľ ide o 15 dňovú lehotu na vydanie rozhodnutia podľa § 68 ods. 2 Daňového poriadku, ide o lehotu poriadkovú, ktorá nemá vplyv na plynutie lehôt na vyrubenie dane podľa 69 Daňového poriadku.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c veta prvá O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.